

Σύσκεψη τη Δευτέρα 20/7, στις 7.30μμ, στο Στέκι στη Θεολογική ΑΠΘ

Η διπλή κρίση, **υγειονομική και οικονομική/κοινωνική που αντιμετωπίζουμε προδιαγράφει τις εξελίξεις στην ταξική αντιπαράθεση για τα επόμενα χρόνια.** Οι κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις σφραγίζονται από τα μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας, μέτρα τα οποία έχουν σαφές ταξικό πρόσημο και σαφή κοινωνικό αποδέκτη του λογαριασμού, που είναι η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι οι δυνάμεις του κεφαλαίου, θα επιδιώξουν, ήδη το κάνουν, να προωθήσουν βίαιες αναδιαρθρώσεις στο όνομα της υπέρβασης της διπλής κρίσης για να μην θιχτεί ο πλούτος που έχουν συσσωρεύσει.

Το κεντρικό ζήτημα της επόμενης περιόδου είναι το ποια τάξη, η αστική ή η εργατική, θα πληρώσουν το λογαριασμό. Ένα μεγάλο τμήμα των εργαζομένων και των φτωχότερων λαϊκών στρωμάτων ζει ήδη υπό δυσκολότερες συνθήκες ενώ και σε μαζικότερα κομμάτια της εργατικής τάξης και της νεολαίας αρχίζει ολοένα και περισσότερο να γίνεται αντιληπτό ότι θα ακολουθήσει μια δύσκολη οικονομική και κοινωνική κατάσταση. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια ακόμα **αναδιανομή του πλούτου σε βάρος των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων, μεγαλύτερη και από αυτήν της περιόδου των μνημονίων.** Ο Μητσοτάκης μίλησε «για μία παγκόσμια οικονομική κρίση, που όμοιά της δεν έχουμε δει εδώ και τρεις γενιές».

Ειδικά στη Θεσσαλονίκη η κατάσταση στην εργατική τάξη, αλλά και στο κίνημα είναι ακόμα χειρότερη από την πανελλαδική εικόνα, αποτέλεσμα της αποβιομηχάνισης (που ξεκίνησε στην περιοχή πολύ πριν την μνημονιακή εποχή, από την δεκαετία του '90) και την μετατροπή της Θεσσαλονίκης σε πόλη παροχής υπηρεσιών (εμπόριο, τουρισμός, επισιτισμός, τηλεπικοινωνίες). Τα παλιά επιχειρησιακά σωματεία είναι σφραγίδες ενώ οι νέοι κλάδοι παρουσιάζουν εικόνα συνδικαλιστικής ερήμωσης. Δεν είναι τυχαίο ότι στη Θεσσαλονίκη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία όχι μόνο διατήρησε τις δυνάμεις της (ενώ σε άλλες πόλεις είχε μεγάλη υποχώρηση), αλλά συνέχισε και ενίσχυσε την κυριαρχία της.

Η αντίσταση στους σχεδιασμούς τους, η υπεράσπιση των εργατικών και λαϊκών αναγκών, για να πληρώσει την κρίση το κεφάλαιο, είναι ο δικός μας στόχος. Η άμεση ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος είναι ο δικός μας δρόμος για να ανατρέψουμε τη νέα επίθεση. Ο κύριος στόχος μας είναι η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Κρίκος για το ξεπέρασμα των δυσκολιών στο εργατικό κίνημα είναι να γίνουν βήματα στη συγκρότηση με σταθερό τρόπο των μάχιμων δυνάμεων της τάξης.

Η συγκρότηση μιας κίνησης για τη ταξική ανασυγκρότηση και χειραφέτηση στο εργατικό κίνημα είναι μια μορφή μετωπικής συσπείρωσης αγωνιστών με στόχο την προώθηση της λογικής ενός νέου εργατικού κινήματος. Η κίνηση δεν αυτή δεν θα υποκαθιστά τις συσπειρώσεις των χώρων, ή των κλάδων, δεν υποκαθιστά τη δράση, τη λειτουργία και τη παρέμβαση τους, αλλά συνδέεται μαζί τους, συσπειρώνει το πιο συνειδητό κομμάτι τους. Στην Θεσσαλονίκη η συγκρότηση της κίνησης είναι ένα αναγκαίο βήμα καθώς υπάρχει ένα διάχυτο δυναμικό σε σωματεία, σχήματα και εργασιακούς χώρους όπου η συγκρότηση με σταθερούς όρους είναι σήμερα πρακτικά αδύνατη. Ενώ υπάρχει το θετικό κεκτημένο της

Καμάρας, της Ταξικής Πρωτομαγιάς, των μεγάλων διαδηλώσεων της ΔΕΘ, ο δρόμος της συγκρότησης μένει στη μέση, ανολοκλήρωτος.

Η απεύθυνση γίνεται με ενιαίο τρόπο σε “παλιούς” και “νέους” εργαζόμενους, σε χώρους όπου υπάρχει συγκροτημένη παρέμβαση και σε κλάδους με πλήρη ανυπαρξία δομών ώστε να σπάσουν και οι τεχνητοί διαχωρισμοί που επιβάλλονται από το κεφάλαιο και την συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Παρεμβαίνουμε ώστε το εργατικό κίνημα να κατακτήσει τον αναγκαίο αιχμηρό πολιτικό προσανατολισμό, ενάντια σε λογικές που επιδιώκουν τον ακολουθητισμό των ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ που υπονομεύει τον ανεξάρτητο, μαζικό συντονισμό της βάσης.

Οι εμπειρίες των αγώνων του προηγούμενου διαστήματος που δεν μπόρεσαν να νικήσουν σε σοβαρά και κρίσιμα ζητήματα, που δεν απέκρουσαν την συνολική αντεργατική επίθεση, υπογραμμίζουν το ότι, πέραν όλων των άλλων, το εργατικό κίνημα έχει χάσει τη θεμελιώδη διάστασή του ως ανταγωνιστικού πόλου απέναντι στον πόλο του κεφαλαίου, με βαρύτερες συνέπειες.

Στη νέα φάση οι δυνάμεις της ανατροπής πρέπει αποφασιστικά και έμπρακτα να δηλώνουν ότι **σήμερα χρειάζεται ένα άλλο εργατικό κίνημα, ανασυγκροτημένο και εξοπλισμένο με τις απαντήσεις, το πρόγραμμα, τις δομές και τις μορφές που απαιτεί η εποχή μας.**

Η Κίνηση αυτή πρέπει ιδιαίτερα να παρέμβει με ειδικές επεξεργασίες και μορφές παρέμβασης στην νέα εργατική βάρδια, (επισφάλεια, συμβασιούχους, ανέργους) να αναλύει και να αξιοποιεί τις νέες δυνατότητες που εμφανίζονται εντός του ταξικού εργατικού κινήματος με στόχο ένα άλλο κέντρο αγώνα από τον υποταγμένο συνδικαλισμό, ικανό να οργανώνει την πάλη των εργαζομένων. Σημαίνει γραμμή ρήξης και ανατροπής πάνω σε διεκδικήσεις που εκφράζουν τα συνολικά συμφέροντα των εργαζομένων (και όχι μόνο τα «ιδιαίτερα», κλαδικά, ομοιοεπαγγελματικά, επιχειρησιακά κτλ) δημιουργώντας μια νέα ταξική αγωνιστική ενότητα απέναντι στον κατακερματισμό και τη διάσπαση.

Οι δραστηριότητες της κίνησης μπορούν να περιλαμβάνουν:

-Την έκδοση εντύπου, ή καταρχάς δικτυακού ιστότοπου.

-Εκδηλώσεις και εκδόσεις για εργατικά ζητήματα, στα πλαίσια του ιδεολογικού-πολιτικού εξοπλισμού των αγωνιστών.

-Παρέμβαση από πολιτική, θεωρητική και οργανωτική σκοπιά στους κλαδικούς και τους συνολικούς εργατικούς αγώνες που αναπτύσσονται.

-Μορφές αλληλεγγύης σε αγώνες με δράσεις και μορφές εργατικού πολιτισμού.

-Παρέμβαση σε χώρους που δεν υπάρχουν εργατικά σχήματα για να ενισχύσει τους ταξικούς αγώνες και την οργάνωση της πάλης των εργαζομένων.

-Διεθνείς επαφές και δραστηριότητες με εργατικές κινήσεις. Ειδικά στη Θεσσαλονίκη αυτή η παρέμβαση μπορεί να είναι αναβαθμισμένη στην περιοχή των Βαλκανίων με στόχο τη διεθνοιστική, ταξική αλληλεγγύη και ενότητα της πολυεθνικής εργατικής τάξης και στη χώρα μας. Για την ενότητα και κοινή πάλη των εργαζομένων στη χώρα μας πέρα και έξω από εθνικούς διαχωρισμούς με ανάληψη πρωτοβουλιών δράσης με συνδικαλιστικές συλλογικότητες και αγώνες σε βαλκανικές χώρες.

Βάζουμε ψηλά τους στόχους για αυξήσεις, ασφάλιση, ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς, συμβάσεις, μόνιμη και σταθερή δουλειά, ισοτιμία των γυναικών, των νέων, των μεταναστών, στήριξη των ανέργων.

Παράλληλα ανοίγουμε το θέμα της πάλης ενάντια σε ανεργία και απολύσεις, με αίτημα αιχμή το λιγότερη δουλειά-δουλειά για όλους, μαζικές προσλήψεις στις δημόσιες υπηρεσίες, υγεία, παιδεία. Επιμένουμε στο ζήτημα της μαχητικής κοινής δράσης με άλλες αγωνιστικές δυνάμεις και ρεύματα που δρουν στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα. Αξιοποιούμε όλες τις διεργασίες που γίνονται αυτό το διάστημα σε επίπεδο συντονισμού σωματείων ή άλλων συλλογικοτήτων, και προτείνουμε τη συγκρότηση **ενός κέντρου αγώνα που θα συμβάλλει στη μαζική δράση, απεργιακή και άλλων μορφών, στην αμέσως επόμενη φάση με πρώτο σταθμό την εργατική διαδήλωση στην ΔΕΘ στις 5 Σεπτέμβρη.**